E. ottaa huomioon, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan määräysten (8 artikla) nojalla Euroopan parlamentin jäseniä ei voida alistaa tutkittavaksi, pidättää tai haastaa oikeuteen heidän tehtäviään hoitaessaan ilmaisemiensa mielipiteiden tai äänestystensä perusteella,

F. ottaa huomioon, että parlamentin vakiintuneen käytännön mukaan se, että oikeusmenettelyt on tuotu siviili- tai hallinto-oikeuden piiriin tai sisältävät tiettyjä seikkoja, jotka kuuluvat siviili- tai hallinto-oikeuden piiriin, ei sinällään estä soveltamasta kyseisen artiklan tarjoamaa koskemattomuutta,

G. ottaa huomioon, että kyseistä haastattelua antaessaan Luigi de Magistris ilmaisi mielipiteensä äänestäjilleen yleisen edun mukaisesta asiasta Euroopan parlamentin jäsenen tehtäviä hoitaessaan ja poliittista toimintaa harjoittaessaan,

H. ottaa huomioon, että demokraattisessa yhteiskunnassa ei voida hyväksyä sitä, että parlamentin jäseniä pyritään estämään ilmaisemasta mielipiteitään legitiimisti yleisen edun mukaisista ja huolta aiheuttavista asioista ja kritisoimasta poliittisia vastustajiaan nostamalla kanne tuomioistuimessa, ja edellä mainittu on myös jyrkässä ristiriidassa Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 8 artiklan kanssa, joka on tarkoitettu suojelemaan jäsenten ilmaisuvapautta heidän harjoittaessaan tehtäviään Euroopan unionin toimielimiin kuuluvan parlamentin edun mukaisesti.

1. päättää puolustaa Luigi de Magistrisin parlamentaarista koskemattomuutta;

2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen viipymättä Italian tasavallan toimivaltaiselle viranomaiselle ja Luigi de Magistrisille.

Bruno Gollnischin parlamentaarisen koskemattomuuden puolustamista koskeva pyyntö

P7_TA(2011)0189

Euroopan parlamentin päätös 10. toukokuuta 2011 Bruno Gollnischin parlamentaarisen koskemattomuuden ja erioikeuksien puolustamista koskevasta pyynnöstä (2010/2097(IMM))

(2012/C 377 E/26)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Bruno Gollnischin esittämän, 10. kesäkuuta 2010 päivätyn pyynnön parlamentaarisen koskemattomuutensa puolustamiseksi ranskalaisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosoikeudellisessa menettelyssä, josta ilmoitettiin täysistunnossa 14. kesäkuuta 2010,

— on kuullut Bruno Gollnischia 26. tammikuuta 2011 työjärjestyksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti,

— ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista 8. huhtikuuta 1965 tehdyn pöytäkirjan 9 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömillä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 12. toukokuuta 1964, 10. heinäkuuta 1986, 15. ja 21. lokakuuta 2008 ja 19. maaliskuuta 2010 antamat tuomiot [1],

— ottaa huomioon Ranskan tasavallan perustuslain 26 pykälän,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 6 artiklan 3 kohdan ja 7 artiklan,

— ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A7-0154/2011),

[1] Asia 101/63 Wagner vastaan Fohrmann ja Krier (Kok. 1964, s. 195), asia 149/85 Wybot vastaan Faure ja muut (Kok. 1986, s. 2391), asia T-345/05 Mote vastaan parlamentti (Kok. 2008, s. II-2849), yhdistetyt asiat C-200/07 ja C-201/07 Marra vastaan De Gregorio ja Clemente (Kok. 2008, s. I-7929) sekä asia T-42/06 Gollnisch vastaan parlamentti.

Tiistai 10. toukokuuta 2011

A. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin jäsen Bruno Gollnisch on pyytänyt parlamentaarisen koskemattomuutensa puolustamista Ranskan viranomaisten soveltamien, Gollnischin mukaan hänen vapauttaan rajoittavien toimien yhteydessä osana oikeudellista tutkintaa ja korvausvaatimuksia (*plainte avec constitution de partie civile*), jotka Kansainvälisen rasismin ja antisemitismin vastainen liitto esitti nimetöntä henkilöä vastaan 26. tammikuuta 2009 rotuvihaan yllyttämisestä,

B. ottaa huomioon, että parlamentaarisen koskemattomuuden puolustamista koskevassa pyynnössä ei vedottu Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 8 artiklaan, minkä vuoksi sitä ei sovelleta,

C. ottaa huomioon, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 9 artiklassa, johon Bruno Gollnisch nimenomaisesti vetosi puhemiehelle 10. kesäkuuta 2010 lähettämässään kirjeessä ja jota sovelletaan kyseiseen tapaukseen, todetaan, että Euroopan parlamentin istuntojen ajan sen jäsenillä on oman valtionsa alueella kansanedustajille myönnetty koskemattomuus; ottaa huomioon, että tämä ei estä Euroopan parlamenttia käyttämästä oikeuttaan pidättää koskemattomuus yhden jäsenen osalta,

D. ottaa huomioon, että Ranskan tasavallan perustuslain 26 pykälän toisen momentin mukaan parlamentin jäsentä ei saa törkeää rikosta tai rikosta koskevassa asiassa vangita eikä hänen vapauttaan muuten riistää tai rajoittaa, ellei parlamentin sen kamarin puhemiehistö, jonka jäsen hän on, ole siihen suostunut; suostumusta ei kuitenkaan tarvita, jos kyseessä on vakava rikos, jäsen on tavattu itse teossa tai jos jäsen on lainvoimaisesti tuomittu syylliseksi ja 26 pykälän kolmannen momentin mukaan parlamentin jäsenen vangitseminen tai hänen vapautensa riistäminen tai rajoittaminen muulla tavalla tai häneen kohdistuvat syyte- tai tutkintatoimet on keskeytettävä istunnon ajaksi parlamentin sen kamarin vaatimuksesta, jonka jäsen hän on,

E. ottaa huomioon, että parlamentti noudattaa tiukkaa luottamuksellisuutta kannasta, jota se haluaa noudattaa päätöksessä jäsenensä parlamentaarisen koskemattomuuden puolustamista koskevan pyynnön johdosta ([1]),

F. ottaa huomioon, että tässä tapauksessa parlamentti ei ole löytänyt todisteita "*fumus persecutionis*" -tapauksesta eli riittävän vakavia ja täsmällisiä epäilyjä siitä, että syyte on nostettu asianomaisen jäsenen poliittisen toiminnan vahingoittamiseksi,

G. ottaa huomioon, että tapaus ei ole osa Bruno Gollnischin poliittista toimintaa Euroopan parlamentin jäsenenä; ottaa huomioon, että tapaus koskee sen sijaan yksinomaan alueellis- ja paikallisluonteista toimintaa Rhône-Alpes'in aluevaltuutettuna, johon tehtävään Bruno Gollnisch valittiin suoralla ja yleisellä vaalilla ja joka on pidettävä erillään Euroopan parlamentin jäsenyydestä,

H. ottaa huomioon, että Bruno Gollnisch on antanut selvityksen siitä, miksi hänen Rhône-Alpes'in alueneuvostossa toimiva poliittinen ryhmänsä julkaisi parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevan pyynnön taustalla olevan lehdistötiedotteen todeten, että tiedotteen laati Front National -puolueen alueryhmä mukaan luettuna sen päätiedottaja, jolla oli valtuudet puhua Front Nationalin vaaleilla valittujen jäsenten puolesta; ottaa huomioon, että parlamentaarisen koskemattomuuden soveltaminen tällaiseen tilanteeseen merkitsisi niiden sääntöjen soveltamisen perusteetonta laajentamista, joiden tarkoituksena on välttää sekaantuminen parlamentin toimintaan ja riippumattomuuteen,

I. ottaa huomioon, että Ranskan viranomaisten Bruno Gollnischiin kohdistamat ilmeisesti vapautta rajoittavat toimet ennen hänen parlamentaarisen koskemattomuutensa pidättämistä koskevan pyynnön esittämistä olivat parlamentin etuoikeuksien valitettava rikkomus; ottaa huomioon, että koska Ranskan viranomaiset ovat nyt virallisesti esittäneet Bruno Gollnischin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevan pyynnön soveltaakseen tällaisia toimia tulevaisuudessa, tässä suhteessa ei ole enää tarpeen puolustaa hänen parlamentaarista koskemattomuuttaan,

J. ottaa huomioon, että parlamentin asemesta on toimivaltaisten oikeusviranomaisten asia päättää, kaikkia demokraattisia takuita noudattaen, missä määrin Ranskan rotuvihaan yllyttämistä koskevaa lainsäädäntöä on rikottu ja mitä oikeudellisia seuraamuksia tästä saattaisi aiheutua;

K. katsoo, että Bruno Gollnischin parlamentaarista koskemattomuutta ei näin ollen ole syytä puolustaa,

([1]) Asia T-42/06 Gollnisch v. parlamentti, 101 kohta.

1. päättää olla puolustamatta Bruno Gollnischin parlamentaarista koskemattomuutta;

2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Ranskan tasavallan toimivaltaiselle viranomaiselle ja Bruno Gollnischille.

Bruno Gollnischin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö

P7_TA(2011)0190

Euroopan parlamentin päätös 10. toukokuuta 2011 Bruno Gollnischin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2010/2284(IMM))

(2012/C 377 E/27)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Ranskan tasavallan viranomaisen välittämän, 3. marraskuuta 2010 päivätyn pyynnön Bruno Gollnischin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämiseksi, josta ilmoitettiin täysistunnossa 24. marraskuuta 2010,

— on kuullut Bruno Gollnischia 26. tammikuuta 2011 työjärjestyksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti,

— ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista 8. huhtikuuta 1965 tehdyn pöytäkirjan 9 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömillä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 12. toukokuuta 1964, 10. heinäkuuta 1986, 15. ja 21. lokakuuta 2008 sekä 19. maaliskuuta 2010 antamat tuomiot [1],

— ottaa huomioon Ranskan tasavallan perustuslain 26 pykälän,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 6 artiklan 2 kohdan ja 7 artiklan,

— ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A7-0155/2011),

A. ottaa huomioon, että Ranskan yleinen syyttäjä on pyytänyt Euroopan parlamentin jäsenen Bruno Gollnischin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä, jotta nostetusta syytteestä väitetystä rotuvihaan yllyttämisestä voidaan käynnistää tutkinta ja Bruno Gollnischia vastaan voidaan tarvittaessa nostaa syyte Ranskan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, vetoomustuomioistuimessa ja korkeimmassa oikeudessa,

B. ottaa huomioon, että Bruno Gollnischin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättäminen liittyy väitettyyn rikokseen rotuvihaan yllyttämisestä Rhône-Alpes'in alueneuvostossa toimivan Front National -ryhmän, jonka puheenjohtajana Bruno Gollnisch toimi, 3. lokakuuta 2008 julkaiseman lehdistötiedotteen johdosta,

C. ottaa huomioon, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 9 artiklassa todetaan, että Euroopan parlamentin istuntojen ajan sen jäsenillä on oman valtionsa alueella kansanedustajille myönnetty koskemattomuus; ottaa huomioon, että tämä ei estä Euroopan parlamenttia käyttämästä oikeuttaan pidättää koskemattomuus yhden jäsenen osalta,

---

[1] Asia 101/63 Wagner vastaan Fohrmann ja Krier (Kok. 1964, s. 195), asia 149/85 Wybot vastaan Faure ja muut (Kok. 1986, s. 2391), asia T-345/05 Mote vastaan parlamentti (Kok. 2008, s. II-2849), yhdistetyt asiat C-200/07 ja C-201/07 Marra vastaan De Gregorio ja Clemente (Kok. 2008, s. I-7929) sekä asia T-42/06 Gollnisch vastaan parlamentti.